

In den beginne was er het lauwe geklots
en het trappelen tegen beweeglijke wanden
Tot het veel te strak werd
en wij op een dag omhoog werden gehouden door ijskoude handen.

We zagen alles met ons voelen:
de warme lippen van een voorzichtig gezoen,
en de liefkozingen van zachte handen
lang, heel lang nog voor het dragen van die allereerste schoen

We hoorden het driftige tikken van naalden
in een krankzinnig hoog tempo
en het zuchten van dat kussende moedermens,
dat bij elk afgewerkt sokje luidkeels uitriep: bravo!

Natuurlijk was dat buiten ons gerekend
want we wilden alles uittrekken of schoppen.
' t Was eenvoudigweg een onweerstaanbare drang
telkens men ons in zulke sokjes wilde proppen

Vrijelijk voelen. Dàt alleen wilden die voeten van mij
om die knieën en kuiten te volgen in het gras van de wei
Krullen van plezier dat deden die tenen dan
telkens er een grote neus aan snuffelen kwam

Na een tijd leerden we slepen en zelfs kruipen,
gretig achter onze knieën en kuiten aan
Tot we op een onbewaakt ogenblik
plots helemaal alleen rechtop konden staan!

En toen brak de dag uiteindelijk aan
waarop we leerden stappen
De grote mensen stonden er joelend naar te kijken
en begonnen allemaal in hun handen te klappen

Vanaf dat euforische moment
Hebben wij helaas nooit geen dag meer
zonder schoenen gekend.